

FRÉSCO-FESTÉSOK.

NAGYBÓJTI JELENET.

sokoni Vitéz Mihály humorteljes költeményeinek egyikében azt mondja, hogy herczeg és hamvazedő bizonyos tekintetben egyre megy ki. És igaz volt a csikó bőrös kulacsoska jeles énekesének, kinek miként szerelni költészete szívhez szólt, úgy gúnyszerű versei telvél a legkeservesebben józan filozóphiával. És e mély bölcsesség az idéztem tételben is rejlik ám. Minden okvita helyett egy hármis beszédet jegyzünk föl salonunk hasábjaira, mely, mint az ördög naplója — tán örökre rejtve marad vala. ha festőnk történetesen tanúja nem lesz az említett triológának.

— Hamvat! hamvat! kiálta, — természetesen német nyelven — hamunk nagyobb városainak egyikében egy azon nem ritka egyének körül. kik egész Európában olly híresek gorombaságukról, mint Köln a szagosvíz, Straszburg a lodmájpástétom, vagy Verona híres az ő nyerskolbászairól.

— Hamvat, hamvat! mond pipáját élesztgetve a sógor, a pompás paloták egyikének tartva, mely fölötté dicső példányával bírt amaz európai hírességű kapusoknak, kiket inémt futólag jellemzeni szerencsének volt.

— Ho hó! ökör! nem látja kend hogy ez palota a tehát itt semmi keresete nincs?

— No, no, drága kapus ur! hiszen nem is keresek én egyebet, csak hamvat.

— Mi nem kereskedünk hamuval, mi nagy urak vagyunk.

— Annál jobb, ha ingyen kapom.

— Ingyen csak a halál jár.

— Az ám, pedig kenteknek éppen úgy, mint a hamvszedőnek.

— Mindegy! mi nem halunk meg, nem akarunk meghalni, s nem is akarunk rágondolni. Hiszen miért volnánk mi gazdagok és nagyok?

— Uram, portás uram! hiszen nem kívánom ingyen, a mit az előbbinek megfizettem, azt kegyelmed is megkapja. Puttonjáért 6 váltó krajczárt!

— Ejh! ilyen amolyan szedtevedtet! Takarodik kend tüstént szemem elől, mond sólfuvalkodottan az elhízott kapus, kinek a 6 vkr. ajánlat nem látszott elfogadhatónak; nézze az ember! talán bizony azt hiszi, hogy oly uraság, mint enyém, pénzért tudná eladni hamvát?... No hiszem....

E közben egy harmadik egyén — kit C betűnkbe igyekezék foglalni művésznünk — érkezik a kapushoz; kalapját előtte meg sem emelintve.

— Kaschamadiener! mond kalapjához érintve a potrohos cerberus.

— Jó napot! No, hát a méltóság még mind aluszik?

— Szolgálatjára, igen.

— S tehát annyi hetek óta minden istenadta nap hiába koptattam lábaimat, vesztettem drága időmet?

— Hjah, én oka nem vagyok, hogy ön mindig roszkor találja.

— Az ördögbe! hát mikor jön az ember hozzátok? Reggel—heiszt es — alusznak, délben — heiszt es — alusznak, délután — heiszt es — kosznak, este — heiszt es — ebédelnek, éjszaka — heiszt es — nincsenek hon. Az ördög dolgozzék nagy urnak contóra!

— Hamvat! kiálta szende egyszerűséggel az öreg.

— Inkább vadászehnek születni, mint mesterembernek; csak conto és meg a sok conto, aztán mikor az ember keservesen megérdemlett pénzért jó, előáll egy ily paszomántos hústorony, s elzárja az ember orra elől az utat mir nichts, dir nichts. Ha tetszik a cifrázkodás, tessék a költség is. Ha hitelez, fizessen!...

— Hamvat! hamvat! Kiálta szende egyszerűséggel az öreg.

— Mondja meg kend a komorniknak, hogy én többet nem várok, tíz gyermekem, családom kenyerre vár, én pénzemet nem hevertethetem ő méltóságánál. Ha három nap alatt nem fizetnek, törvény elé megyek.

— Hamvat! hamvat! hamvat! kiálta — és tovább ballagott — szende egyszerűséggel az öreg hamvszedő.

NYILVÁNOS KÖSZÖNET.

A cseh-érczhegyi nyomorgók' számára egy hangversenyt rendezénk mult csütörtökön. Fölszólításunk rokon szivekben részvétre találván, szép eredmény koszorúzta vállalatunkat. De meg kell köszönnünk főleg és mindenekelőtt a hangversenyt adó bécsi **Ruprecht Irma** k. a. 'nemes szíveségét, ki olly meleg ügyszeretettel váltotta be adott szavát. Játéka' jelességét s művészeti nagy tehetségének fényoldalait egyhangulag elismerte a művelt hallgatóság, kettős öröm lepheti el hát dús szívét annak tudatában, hogy első föllépése a gyakorlati művészet' nyiltabb körében egyszersmind anynyi jajt és annyi könyeket szárazasztand, köszönettel tartozunk továbbá mindazon művész urak- és asszonyságoknak kiknek szíves hozzájárultok nélkül